‘Toen de kleine er was, werd ik weer helemaal verliefd op mijn man. Hij ging zo lief en zachtvaardig met haar om. Totdat ze dingen begon te doen die niet mochten. Dan gaf hij haar een tik op de vingers. Later sloeg hij haar zelfs op het hoofd.’
Zie pagina 26

Artikelen

BOKSEN: EFFECTIEF OF SPELEN MET VUUR? 10

EEN IDEALE JONGERE ALS ROLMODEL 16

DE TRANSITIE IN VLAARDINGEN 20

‘HELP JEUGD HUN KENNIS VAN DE STRAAT GEBRUIKEN’ 22

HUISELIJK GEWELD: SLUIPEND GEVAAR 26

FITNESSGIRL ‘MY KILLER BODY’ VOELDE ZICH ALLEEN 30

KIJK EERST: IS EEN KIND VEILIG GEHECHT 32

Rubrieken

WAT SPEELT 4

DESTELLING 7

DEBOELDEBOEL 8

COLUMN ANNET VAN ZON 14

VOORDERECHTBANK 15

COLUMN TANJA APPELS 25

WIELEESTWAT 34

UITDEKNEL 35

Beter af thuis

Drie hengels hangen over de brugleuning. ‘Heb jij al beet?’, vraagt het jongetje aan zijn vader. ‘Mijn brood is van de haak’, zegt het vriendje. ‘Mag ik nieuw?’ De vader bukt zich naar de Jumbo-zak met brood. Wat een leuke vader, denk ik, als ik dit idyllische tafereel aanschouw terwijl ik langsloop met mijn hond. Maar wacht eens, ik ken hem! Van toen mijn zoon nog voetbalde met zijn oudste, K.. Die is er niet bij. Zou K. nog steeds uit huis geplaatst zijn?

K. rende zich de longen uit het lijf op de voetbalclub. Door hem won het weinig verdienstelijke team van mijn elfjarige zoon toch nog weleens. Maar hij was ook snel over de rooie. Regelmatig vergat hij zijn scheenbeschermers en mocht dan tot zijn woede niet meespelen. Zijn vader ging ze zeker niet thuis halen, als hij al bij de training aanwezig was. Had hij er zelf maar aan moeten denken. Al op best jonge leeftijd fietste K. alleen naar voetbal, en moest dan een behoorlijk drukke weg oversteken. Verder was K. een beetje dikkig, waardoor ik vermoedde dat het patatgehalte bij hem thuis hoog was.

K. zat inmiddels op het speciaal onderwijs. Hij leek behoorlijk slim, maar smees soms met schoolmeubilair, liep weg of kwam überhaupt niet op school, vandaar. Zijn vader leek me niet zo slim. De moeder van K. was vertrokken toen hij en zijn broertje nog erg klein waren. Ze hebben nooit meer iets van haar gehoord. K. moest op een gegeven moment van voetbal af vanwege zijn driftbuien.

‘Hoe gaat het met K.?’, vraag ik de vader. Trots vertelt hij hoe K. alleen maar tieners heeft op zijn eindrapport. En ja, hij woont weer thuis. ‘Ik heb gevochten om hem terug te krijgen’, zegt hij. ‘Hij hoort gewoon thuis te wonen. Dat had ik hem ook gezegd: “Ik zorg dat je weer thuiskomt!”’ Eerder heb ik meermalen gedacht: groeide hij maar op in een pleeggezin. Met structuur en een pedagogische aanpak. Dan had K. echt niet op het speciaal onderwijs gezeten, met dat verstand van hem. Na zijn vaders woorden schaam ik me daar een beetje voor. Zijn vader houdt heel erg veel van K.. Hij gaat voor hem door het vuur. Wat maakt het dan uit dat het huis waarschijnlijk een troep is, vader ongetwijfeld regelmatig ontploft en er weinig groente op tafel komt? ●

Merel van Dorp, hoofdredacteur Jeugdenco
redactie@jeugdenco.nl
Twitter: @jeugdenco